

Z wokandy. Bezterminowy charakter decyzji o skierowaniu do DPS

Kategoria: Polityka Społeczna

Opublikowano: piątek, 24, listopad 2023 15:38

Patrycja Grebla-Tarasek

Odsłony: 1592

Decyzje o skierowaniu do domu pomocy społecznej co do zasady nie mają charakteru czasowego. Jedynie w art. 59 ust. 7 w zw. z art. 56 pkt 7 ustawy o pomocy społecznej przewidziano, że decyzję o skierowaniu do domu pomocy społecznej dla osób uzależnionych od alkoholu wydaje się na czas określony nie dłuższy niż 12 miesięcy, z możliwością przedłużenia do 18 miesięcy w uzasadnionych przypadkach.

Decyzję o skierowaniu do domu pomocy społecznej, co wynika z art. 59 ust.1, wydaje organ gminy właściwej dla tej osoby w dniu jej kierowania do domu pomocy społecznej. Decyzję o umieszczeniu w domu pomocy społecznej, wydaje organ gminy prowadzącej dom pomocy społecznej lub starosta powiatu prowadzącego dom pomocy społecznej. W razie niemożności umieszczenia w domu pomocy społecznej z powodu braku wolnych miejsc, powiadamia się osobę o wpisaniu na listę oczekujących oraz o przewidywanym terminie oczekiwania na umieszczenie w domu pomocy społecznej.

W realiach rozpatrywanego przypadku skarżący w piśmie z 9 grudnia 2022 r., wystąpił o udzielenie pomocy właśnie w formie skierowania do domu pomocy społecznej. Orzekające w sprawie organy, rozpoznając merytorycznie ten wniosek, zignorowały jednak to, że skarżący został już skierowany do domu pomocy społecznej decyzją Prezydenta Miasta z 6 kwietnia 2018 r., na czas nieokreślony. Organy nie podjęły żadnych wyjaśnień zmierzających do wykazania, aby decyzja ta została wyeliminowana z obrotu prawnego.

Wprawdzie skarżący w piśmie z 20 maja 2019 r. oświadczył, że rezygnuje z przyjęcia do Domu Pomocy Społecznej i zwrócił się z prośbą o skreślenie z listy oczekujących na przyjęcie do tego domu, jednak samo to oświadczenie nie mogło pozbawić mocy prawnej skierowanej uprzednio do niego decyzji, tym bardziej, że aktualnie skarżący wyraźnie wyraża wolę przeciwną.

Organy zobowiązane były wobec powyższego wyjaśnić, czy decyzja Prezydenta Miasta z 6 kwietnia 2018 r., pozostaje w obrocie prawnym, skoro jej obowiązywanie stanowi przeszkodę uniemożliwiającą merytoryczne rozpoznanie obecnie złożonego wniosku. Ponownie rozpoznając wniosek skarżącego w tym samym przedmiocie organy narażają się bowiem na zarzut nieważności z art. 156 part. 1 pkt 3 k.p.a., zgodnie z którym stwierdza się nieważność decyzji, która dotyczy sprawy już poprzednio rozstrzygniętej inną decyzją ostateczną.

Podkreślić przy tym należy, iż w przypadku ustalenia, że ostateczna decyzja Prezydenta Miasta z 6 kwietnia 2018 r., pozostaje w obrocie prawnym orzekająca o skierowaniu skarżącego do domu pomocy społecznej rzeczą organu byłoby ustalenie jaka była faktyczna wola strony wiążąca się ze skierowaniem podania z 9 grudnia 2022 r. o udzielenie pomocy w formie skierowania do domu pomocy społecznej, w tym w szczególności czy podanie to stanowiło kolejny wniosek o skierowanie do domu pomocy społecznej, co uzasadniałoby umorzenie zainicjowanego nim postępowania, czy też w rzeczywistości stanowiło ono wniosek o zmianę pozostającej w obrocie prawnym decyzji ostatecznej o skierowaniu do określonego domu pomocy społecznej, czy też wniosek o umieszczenie go w domu do którego został ostateczną decyzją skierowany.

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 27 października 2023 r., sygn. II SA/Po 384/23

CBOSA: orzeczenia.nsa.gov.pl